

hold bliver falsk, saa falsk, som den er traadt frem i hele denne Lov.

Vi komme nu til en Række Punkter, som Commissionen har stillet sig for Die, idet den har givet sig Ispænd med sit Hverv. Disse Punkter ere:

For det Første: at sætte eensartede Embeder med Hensyn til Lønninger paa eens Fod og saaledes skabe visse Gageklasser. Det er netop det, som det ærede Medlem, der sidder her bag ved mig (Walther), har søgt. Det er upaatvivleligt meget nødvendigt.

For det Andet: at ordne Gageklassernes Forhold saaledes, at deri ligger en Spore til at gjøre sig værdig til Forfremmelse. Vi komme snart til at see, om dette tilfælde er opnaaet.

For det Tredie: at bestemme Lønningerne i Forhold til Embedernes Vigtighed og Anseelse, til det med dem forbundne Ansvar, til den med den fornødne Forberedelse forbundne Beføstning og endelig Antallet af de Tjenesteaar, som i Almindelighed maae antages at udkræves til Opnaaelsen af Stillingen. — Anseelse, Bilskaarlighed, nei! et Embede har Vigtighed, men ikke anden Anseelse end den, det skaffer sig ved Udførelsen; men her er Tale om ydre Anseelse, som skulde kunne skaffes ved andre Midler, og det er under dette, bag dette Anseelsens Skjærmbælt, at man stabler de højere Lønninger op og kaster de mindre tilside. At Lønningerne skulde staae i Forhold til det med Embederne forbundne Ansvar, da, meget vel, men hvad angaaer Hensynet til de med den fornødne Forberedelse forbundne Beføstninger, da er det Noget, som en Gagelov kan idethøieste meget tilfældigt komme til at tage, men som i det Hele ikke kan tages. Man kommer først til at sige: vi have forlangt en Forberedelse, som ikke er absolut fornøden, og derpaa siger man: paa Grund af, at denne Forberedelse er tilfede, skal der betales saa og saa meget. Det er falsk; den hele nærværende Opdragelsesorganisme er den, at gjøre Forberedelsen uden et absolut bestemt Maal i Forretningslivet kostbar, og derefter vender man Sagen om, og siger: efterdi vi have fremkaldt

denne kostbare - Opdragelse, skal I betale de Folk, der have gennemgaaet den, deres Udgifter. Det er et falsk System. Naar man lader den unge Mand begynde en Virksomhed saa tidlig, som hans Kræfter kunne række til, med de Kræfter, han har, og han i Tidens Løb udvikler sig saaledes, at han gjør sig duelig til yderligere Forfremmelse, saa vinder han den, uden at han derved har nogen Beføstning, og han bliver da anvendt paa en Tid, da vi kunne have Nytte af ham. Og nu endelig „Antallet af de Tjenesteaar, som i Almindelighed maae antages at udkræves til Opnaaelsen af Stillingen.“ Antallet af Tjenesteaar, forsaavidt de have været brugte i Tjenesten, er et billigt Hensyn at tage, og jeg troer jeg kan sige med Rette, at Ingen i denne Forsamling mere end jeg eller tidligere har talt derfor; men Antallet af de Aar, som ligge forud, dem kan Staten ikke tage Hensyn til, derfra kan Statshensynet ikke gaae ud, idet man fastsætter en Gagelov, thi saa kunde det berøe paa aldeles vilkaarlige Hensyn, der ligge udenfor Sagen. Det er atter efter min Overbeviisning en af de falske Betragtninger, som have sneget sig ind og virket skadelig paa den hele Bearbejdelse af Lovforslaget.

For det Fjerde: at lønne de højeste Poster saa rundeligen, at de, som beklæde disse, ikke blot kunne føre et sorgfrit, men ogsaa et i Forhold til deres Embeders Værdighed og deres Stillings Indflydelse passende Liv. — Nei! efterat vi vide, at dette Hensyn har været taget ved Udarbejdelsen af denne Lov, saa maae vi alene derfor forkaste den; jeg vil en passant blot nævne, at Forbundspræsidenten i Schweiz, hvis Embedes „Værdighed“ og Stillings „Indflydelse“ dog ikke er saa ringe ligeoverfor vore Departementschefer, han lader sig nøie med 3,993²/₃ Rd., og Forbundsraadets Medlemmer, som vi kunne sige staae lige med vore Statsraadsmedlemmer, lade sig nøie med 2,577¹/₃ Rd. Jeg har taget det saa nøie i Hvid, Skilling og Dvintin, at jeg selv seer det bliver komist; men det er, fordi det forekommer mig, at det Hele her spiller over paa det Komistes Gebeet. Man sige mig, vi ere ikke i en Republik, og jeg vil være rede til at indrømme, at der maa